صنعت‌گران

انحصار در تولید وجود دارد

شرق: صنوف تولیدی برای ادامه فعالیت شغلی خود با بحران‌های بسیاری مواجه هستند. اما در میان همین تولیدکنندگان وضعیت آنهایی که در صنعت فعالیت دارند از سایرین وخیم‌تر است. تولیدکنندگان ابزارآلات صنعتی از یک سو با بحران افزایش قیمت مواد اولیه روبه‌رو هستند و از طرف دیگر باید به گونه‌ای با موانع داخلی پیش‌رویشان مانند عوارض و مالیات دست و پنجه نرم کنند. در همین حال رئیس اتحادیه ماشین‌ساز و فلزتراش در مورد مشکلات صنف خود می‌گوید: «وظیفه این صنف صنعتگری و سازندگی است، بیشترین خدمات را به این کشور داشته و به کارخانه‌های بزرگ خدمات می‌دهد. بسیاری از کارخانه‌های سرشناس قطعه‌هایش را واحدهای این اتحادیه تولید می‌کنند.» محمد اشکبوس ادامه داد: «متاسفانه تعدادی از کارگاه‌های این صنف تعطیل شده و یا در آستانه تعطیلی قرار دارد.» وی سپس افزود: «کوچکترین واحد صنفی ما شاید سرمایه‌اش حداقل در حدود ۳۰ تا ۳۵ میلیون تومان باشد. سرمایه بزرگترین واحدهای ما نیز مشخص است. متاسفانه هفته‌ای نیست که شاهد تعطیلی واحدی از اتحادیه خود نباشیم. هرهفته می‌بینیم که کارگاهی نامه‌ای می‌آورد که به دلیل فقدان کار مجبور هستیم تولیدی را تعطیل کنیم.» رئیس اتحادیه ماشین‌ساز و فلزتراش تهران اعتقاد دارد تولیدات ارزان قیمت خارجی و به خصوص چینی عرصه را برای ادامه حیات شغلی صنف ماشین‌ساز و فلزتراش بسیار سخت کرده است. فعالان این صنف به مسئولین صنعتی کشور گلایه دارند که چرا به اوضاع آنان رسیدگی نمی‌کنند. رئیس اتحادیه ماشین‌ساز و فلزتراش می‌گوید «دولت باید واحدهای تحقیقاتی خود را فعال کند تا آنها به بررسی عملکرد تولیدکنندگان خارجی که به تکنولوژی تولید ارزان دست پیدا کرده‌اند بپردازند.» وی ادامه داد: «شاید جلوی تجارت را به دلایل مختلف سیاسی و غیره نمی‌توان گرفت اما اگر یک سازنده ایرانی جنس خوب و ارزان‌تر از تولید خارجی ارائه دهد بازهم از نمونه خارجی خرید می‌شود. اوایل انقلاب را بررسی کنید تمام صنعتگران ما فعال بودند، چون جنسی نمی‌آمد.» وی بیان داشت: «قانون تجارت جهانی می‌گوید که جنس باید وارد شود هیچ‌کس هم با این موضوع مخالفتی ندارد ولی حرف این است که باید در کنار واردات از تولید داخلی هم پشتیبانی شود.» وی در مورد بزرگترین چالش پیش روی صنف خود گفت: «بیشترین مشکلاتمان ورود جنس‌های

چینی بی‌کیفیت و نامرغوب به کشور است. هیچ استعلامی را گمرک از اتحادیه نمی‌گیرد که این جنسی که طرف یک دلار خریده، اینجا اعلام می‌کند، ۱۰ سنت خریداری شده آیا رقم صحیحی است؟ یکی از مشکلاتی که کلیه صنوف نیز با آن مواجه هستند، نوسان شدید قیمت مواد اولیه است.» رئیس اتحادیه ماشین‌ساز و فلزتراش ادامه داد: «وقتی قیمت مواد اولیه ثابت نیست تولیدکننده چگونه می‌تواند قراردادی با یک کمپانی خارجی منعقد سازد. مواد اولیه ما هر روز یک قیمت دارد. از این بی‌ثباتی قیمت چه کسی سود می‌برد.» در حال حاضر ۶ هزار واحد صنعتی در کشور فعالیت دارد که عمده آنها نیز از بی‌توجهی دولت به کسب و کارشان گلایه دارند. «روز به روز صنایع به زوال می‌رود و بدانید این موضوع اگر ادامه داشته باشد قطعاً شاهد بسته شدن تمام کارگاه‌هایمان خواهیم بود.» و افزود: «شخصی که برفرض با پتروشیمی امام خمینی و یا پتروشیمی تبریز قرارداد منوپل دارد، در عرض ۱۰ روز شرایطی را به وجود می‌آورد تا به یک باره ۱۰۰ تومان تا ۱۵۰ تومان مواد گران شود.» محمد اشکبوس افزود: «اگر از فردا بگویند معافیت بیمه کارگاهی شما از ۵ نفر به ۱۰ نفر افزایش می‌یابد، ۵ نفر به تعداد کارگرانم اضافه می‌کنم. تمام واحدهای ما این کار را انجام می‌دهند غیر از واحدهایی که زیر مجموعه صنایع هم هستند. مسئله وام‌هایی که امروز صحبتش است، حالا چه قدیم و چه جدید بانک‌ها همکاری نمی‌کنند و تا شما موظف نکنید این قدر دست‌انداز می‌اندازند جلوی تولیدکننده که منصرف شود و به دنبال راه‌هایی که قبلاً می‌رفت برود.»

کارواش داران

تقاضا برای افزایش دستمزد

شرق: صفی طولانی از اتومبیل‌های مدل بالا در مقابل در عریض و طویل کارواش نگاه تمام رهگذران را به سوی خود جلب می‌کند. بنز، بی‌ام‌و، تویوتا؛ اینها عمده‌ترین اتومبیل‌هایی به شمار می‌آیند که از در آبی رنگ کارواشی بزرگ واقع در خیابان ولیعصر تهران عبور می‌کنند و وارد حیاط وسیع مجموعه می‌شوند. کارگران کارواش اتومبیل‌ها را به سمت جایگاه‌های خالی شست‌وشو هدایت می‌کنند. پس از گذر از مراحل طولانی شست‌وشو صاحبان اتومبیل‌های مدل بالا اسکناس‌های سبز رنگ را به مسئول صندوق تحویل می‌دهند. مردی در حالی که از کنار ساختمان کارواش می‌گذرد به رهگذر دیگر که او نیز به ساختمان بزرگ کارواش خیره مانده می‌گوید: «بیش از ۳ تا ۴ میلیون تومان روزانه درآمد دارند.» او توضیح بیشتر نمی‌دهد و از چارچوب نگاه متصدی صندوق کارواش خارج می‌شود. شاید خیلی‌ها بر این باور باشند که صاحبان کارواش‌ها در لیست

پولدارهای شهر قرار می‌گیرند. ولی فعالان این صنف این گونه نمی‌اندیشند و درست در تعارض با این عقیده خود را جزء گرفتارترین‌ها قلمداد می‌کنند که تنها به جهت عدم امکان فروش تشکیلات خود در مرداب فعالیت در این صنف گرفتار شده‌اند. مسئول صنف اتوسرویس تعمیرگاه و کارواش تهران می‌گوید: «تمام زحمات تعمیر و نگهداری از خودرو به عهده این صنف است ولی نه دولت و نه مجلس کمترین توجهی به آنان ندارند.» مسئول اتحادیه می‌گوید: «صنف تماماً به موجودی جیب خود وابسته است و از طرف هیچ نهاد و ارگان دیگری حمایت نمی‌شود.» تعمیرکاران و کارواش‌داران بیش از همه از تولیدکنندگان خودرو و وطنی نالان هستند. شاید خیلی‌ها تصور کنند که هرچه اتومبیل‌های داخلی معیوب‌تر باشد تعمیرکاران خوشحال‌تر می‌شوند ولی فعالان صنف و مسئول اتحادیه می‌گویند که این تصور غلط است. وی می‌افزاید: «تقریباً ۵۰درصد همکارانمان و تعمیرگاه‌هایمان را از دست می‌دهیم. کار ما توجیه اقتصادی ندارد، اجرت ما متناسب با کار ما نیست.» تعمیرکاران و کارواش‌داران در رایزنی‌های خود با مقامات دولتی به دنبال یافتن راه‌حلی برای افزودن بر میزان دستمزد فعالیت‌های خود می‌گردند ولی تاکنون منفذی در مقابل آنها برای نیل به این هدفشان به وجود نیامده است. علیرضا راسی می‌گوید: «متاسفانه فروش خودرو را آقایان سلیقه‌ای به دست کسانی که هیچ دخالتی در تولید و نگهداری ندارند، می‌دهند. استدعایم این است که کار گروهی داشته باشیم که اجازه داشته باشیم مسائل را بهتر پیش ببریم تا حاصل آن رضایتمندی مشتری باشد. چیزی که فراموش شده اینجا رضایتمندی مشتری است» کارواش‌داران می‌گویند که اجرت‌ها باید افزایش یابد تا کسب‌وکار آنان شکلی اقتصادی داشته باشد. اما در سوی مقابل عده‌ای اعتقاد دارند که کارواش‌ها و تعمیرکاران بدون اینکه نیاز به ابلاغیه‌ای باشد خود قیمت‌ها را افزایش داده‌اند. اتحادیه به صورت رسمی ابلاغ جدیدی را به دست اعضای خود نداده که در آن به موضوع قیمت‌ها اشاره‌ای شده باشد ولی از قرار معلوم خیلی‌ها به این دستور کتبی نیز نیازی نداشته‌اند چراکه قیمت‌ها در تعدادی از کارواش‌ها به شکل اتوماتیک و مصادف با فراگیر شدن گرانی‌ها افزایش یافته است. لوازمی که از طریق دبی، چین، هند و ترکیه وارد کشور می‌شود. یکی دیگر از مسائلی است که هم مصرف‌کنندگان و هم تعمیرکاران را کلافه کرده است. اجناس تقلبی در بازار و تعمیرگاه‌های اتومبیل به وفور یافت می‌شود. رئیس اتحادیه مکانیسین‌های اتومبیل در این مورد می‌گوید: «متاسفانه اغلب کالاهایی که به صورت قاچاق در سیستم توزیع قرار می‌گیرند فاقد استانداردهای لازم و عمدتاً بی‌کیفیت و یک‌بار مصرف هستند. صفحه کلاجی دیسکی که مصرف می‌کنیم، اصل آن ۷۰ هزار تومان و چینی آن در داخل تهران ۶ هزار تومان فروخته می‌شود. اتحادیه می‌گوید توان جلوگیری از ورود اجناس تقلبی به بازار را ندارد و برای کنترل بازار باید نهادهای دولتی وارد عمل شوند.»

چاپخانه داران

رایزنی برای نجات صنف

شرق: چاپخانه‌داران و لیتوگراف‌ها هفته‌ها تلاش کردند تا راه‌حلی را برای گریز از پرداخت مالیات بیابند ولی تمام کوشش‌های آنان تا بدین جا با شکست مواجه شده و بعید به نظر می‌رسد که صنوف درگیر پروژه چاپ بتوانند راه‌حلی را برای گریز از بحران کنونی صنف خود بیابند. مجلس با چاپخانه‌داران همراهی خوبی دارد ولی این صنف که خود را رو به زوال می‌بیند هنوز اعتقاد دارد که با ساحل نجات فاصله بسیاری وجود دارد. تعدادی از صاحب‌نظران این صنوف چاپ اعتقاد دارند که اوضاع آنقدرها که چاپخانه‌داران می‌گویند نیز بد نیست و اتحادیه‌های صنفی باور دیگری دارند. عضو هیات‌مدیره اتحادیه کلیشه و لیتوگراف در این مورد می‌گوید: «صنعت چاپ در کشور مظلوم واقع شده و شناخته شده نیست. با توجه به اینکه هیچ صنعتی در کشور بی‌نیاز از صنعت چاپ نیست ولی هنوز آنچنان که شایسته است به این صنعت توجه نمی‌شود.» غلامرضا شجاع ادامه داد: «اگر چاپ نباشد تمام صنایع مشکل خواهند داشت از موشک‌سازی گرفته تا تولید گوشی تلفن‌همراه.» وی سپس افزود: «در صنعت چاپ حدود ۱۴۰ هزار نفر به صورت مستقیم در کشور اشتغال دارند و برخلاف صنعت نفت که همه صنایع را به گدایی می‌کشاند، صنعت چاپ می‌تواند تمام صنایع را به جلو براند، گردش مالی صنعت چاپ در دنیا حدود ۶۵۰ میلیارد دلار است.» وی سپس به مقایسه وضعیت ایران با سایر کشورهای جهان در صنعت چاپ می‌پردازد: «در صنعت چاپ حدود ۵۰۰ نوع شغل مرتبط می‌توانید پیدا کنید. صنعت چاپ در انگلیس، در رده ۴ است. از نظر ارزآوری، در کشور مالزی در رده ۵ و در کشور کانادا در رده ۳ است. در ژاپن صنعت ۷ است در صورتی که صنایع وابسته به رایانه در ژاپن در رده ۸ قرار دارند و در آمریکا با ۲۴۰ میلیارد دلار صنعت ۳ در کشور است.» غلامرضا شجاع بیان داشت: «متاسفانه در کشورمان این صنعت مظلوم واقع شده است، در حالی که چاپ در بسیاری مواد دیگر نیز کاربرد دارد.» چاپخانه‌داران و صنوف وابسته به آن در یک نکته اتفاق نظر دارند. آنان اعتقاد دارند دولت در شرایطی که به این صنف کمک نمی‌کند نباید با پروبال دادن به چاپخانه‌های دولتی و گسترش روزافزون آنها شرایط را برای زوال این صنف فراهم آورد. از سوی دیگر دولتی‌ها ادعا دارند به دلیل آنکه حوزه نفوذ چاپخانه‌ها سراسر کشور را پوشش نمی‌دهد آنان وادار می‌شوند به سمت طول و عرض دادن به چاپخانه‌های دولتی بروند. عضو هیات‌مدیره اتحادیه کلیشه و لیتوگراف می‌گوید: فقط این صنعت را در کتاب می‌دانند در حالی که از این ۶۵۰ میلیارد گردش فقط ۷درصد آن مربوط به نشریات است. هر جا می‌رویم صحبت کنیم فقط صنعت چاپ را کتاب می‌دانند. تیراژ کتاب در کشورمان فقط ۲ هزار نسخه است.» آگاهان این صنف نقل می‌کنند که سوبسیدهای دولتی که به چاپخانه‌ها پرداخت می‌شود شرایطی را به وجود آورده تا خیلی‌ها در این صنف فعالیت‌های اصلی خود را تعطیل کنند و به سمت دلالی بروند.

نانوایان

اعتراض نانوایان به آئین‌نامه‌ها

شرق: از هنگامی که مرکز اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی آئین‌نامه‌های برگزاری انتخابات اتحادیه‌ها را دستخوش تغییراتی کرد، اعتراضات مسئولین صنفی کشور نیز آغاز شد. از رئیس شورای اصناف گرفته تا روسای چند اتحادیه صنفی همگی در لیست معترضین قرار می‌گیرند. در همین حال رئیس انجمن صنفی نانوایان می‌گوید: «نباید در زمان کوتاه باقی‌مانده تا برگزاری انتخابات آئین‌نامه‌ها را عوض می‌کردند.» احمدی اضافه کرد: «هنگامی که مجلس قانون نظام صنفی را تصویب می‌کرد قصد داشت تا شرایط را برای ورود افراد باسواد به اتحادیه‌ها فراهم کند ولی این آئین‌نامه‌های جدید مانع از حضور تحصیلکرده‌ها در انتخابات اتحادیه‌ها می‌شوند.» رئیس انجمن صنفی نانوایان اعتقاد دارد: «تغییرات آئین‌نامه‌ها از آن روی صورت گرفته تا مانعی جدید را برای ورود افراد تحصیلکرده به اتحادیه‌های صنفی به وجود آورد.» احمدی می‌افزاید: «اگر جوانان تحصیلکرده وارد انتخابات شوند به طور حتم افراد قدیمی‌تر که هر کدام چندسالی می‌شود که بر اتحادیه‌ها حکومت می‌کنند باید از گردونه خارج شوند. از همین روی آئین‌نامه‌هایی تدوین می‌شوند تا جلوی این اتفاق را بگیرند.» در تهران ۴ هزار و ۴۰۰ نانوایی فعال هستند و در مجموع کل استان تهران این رقم به ۸ هزار نانوایی می‌رسد. رئیس انجمن صنفی نانوایان اضافه کرد: «این اتحادیه‌های قدیمی تاکنون برای اصناف چه قدم مثبتی برداشته‌اند که حالا اجازه تغییر آنها را نمی‌دهند. صنوفی که با مردم درگیر هستند نیاز به روسای اتحادیه قوی دارند و نه افرادی که حتی سواد خواندن و نوشتن ندارند.» وی در توجیه ادعای خود می‌گوید: «فردی که سواد و معلومات کافی در مورد صنف را ندارد در جلسات گوناگون که در حضور روسای مملکت تشکیل می‌شود، نمی‌تواند از حقوق صنف دفاع کند.» احمدی بیان داشت: «در چنین شرایطی دستورات مختلف به این افراد القا می‌شود و آنان قدرت مقاومت را ندارند.» وی ادامه داد: «عده‌ای تصور می‌کنند افراد تحصیلکرده در میان صنوف یافت نمی‌شوند. این در حالی است که در همین صنف نانوایان تعدادی جوان حضور دارند که تحصیلات‌شان بالاتر از لیسانس است ولی جو حاکم بر اتحادیه اجازه حضور در راس کار را به آنها نمی‌دهد.» رئیس انجمن صنفی نانوایان اضافه کرد: «حتی در برخی اتحادیه‌ها دیده می‌شود که بازرسان سواد خواندن و نوشتن ندارند. با این حساب معلوم نیست که آنها چگونه قصد دارند، مقررات نظام صنفی در بخش تعزیرات را اجرا کنند.» رئیس انجمن صنفی نانوایان می‌افزاید: «افراد جوان و تحصیلکرده درد مردم را می‌فهمند و قدرت و پتانسیل لازم را برای ارائه ایده و طرح جدید برای خروج اصناف از بحران دارند ولی فردی که سواد خواندن و نوشتن ندارد حتی قادر نیست قانون نظام صنفی را در اتحادیه اعمال کند.» احمدی اضافه کرد: «ورود افراد جدید به اتحادیه‌ها می‌تواند منجر به افزایش بازدهی و کاهش هزینه‌ها شود.» رئیس انجمن صنفی نانوایان اعتقاد دارد آئین‌نامه‌های کنونی بیشتر جنبه حذفی دارد به همین دلیل خیلی‌ها از خیر حضور در انتخابات اتحادیه‌های صنفی می‌گذرند.

واردکنندگان میوه

واردکنندگان ورشکسته

شرق: نزول قیمت میوه در بازار و افزایش میزان تولید داخلی موجب شده تا واردکنندگان میوه زیان‌های بسیاری را بپذیرند. در حال حاضر پرتقال و موز دو محصول اصلی وارداتی به حساب می‌آیند که هر دو این محصولات نیز به دلیل افت قیمتشان در بازار دردسرهایی را برای واردکنندگان به‌وجود آورده‌اند. تعداد واردکنندگان میوه از ده نفر تجاوز نمی‌کند. ولی همین افراد نیز از شرایط موجود در بازار گلایه دارند. در میان واردکنندگان میوه افرادی که در زمینه واردات موز فعالیت دارند، بیش از سایرین در معرض خطر ورشکستگی قرار گرفته‌اند. چهار تاجر عمده موز را وارد کشور می‌کنند. به نقل از فعالان صنف میوه‌فروش قیمت واردات هر کیلو موز به رقمی در حدود ۶۵۰ تا ۷۰۰ تومان می‌رسد. این در حالی است که بهای فروش این محصول در میادین میوه و تره‌بار به حدود ۵۵۰ تا ۶۰۰ تومان رسیده است. با این حساب واردکنندگان موز برای واردات هر کیلو از این میوه در حدود ۱۰۰ تومان ضرر می‌دهند. عمده موز وارداتی ایران از فیلیپین وارد کشور می‌شود. این کشور جنوب شرقی آسیا به عنوان یکی از اصلی‌ترین منابع تولید موز در دنیا به حساب می‌آید. از قرار معلوم واردکنندگان موز زمان مناسبی را برای فعالیت‌های خود انتخاب نکرده‌اند چرا که در فصل تابستان و با توجه به حضور میوه‌های مخصوص این دوره زمانی در بازار، موز مخاطبان زیادی برای خود نمی‌یابد. چهار کمپانی بزرگ در ایران موز را وارد کشور می‌کنند. هر چهار شرکت با تولیدکنندگان فیلیپینی قرارداد همکاری مشترک دارند. از قرار معلوم اعتبار این چهار شرکت خاص سبب شده تا تولیدکنندگان فیلیپینی تنها به همین چهار شرکت محصولات خود را بفروشند. اکوادور نیز در زمینه تولید موز فعالیت‌های گسترده‌ای دارد ولی به دلیل فاصله طولانی میان این کشور و ایران، واردکنندگان ترجیح می‌دهند به داد و ستد با همان فیلیپینی‌ها بسنده کنند. پرتقال، نارنگی، انبه و آناناس نیز به عنوان دیگر محصولات وارداتی ایران به شمار می‌آیند که بنا بر اعلام فروشندگان بازار در میان این میوه‌ها وضعیت پرتقال از سایرین وخیم‌تر است. هر جعبه ۱۰ کیلویی پرتقال به بهایی در حدود ۱۱ دلار وارد کشور می‌شود. بهای فروش این محصول در بازار داخلی در حدود ۳۵۰ تا ۵۵۰ تومان نوسان دارد. اما با توجه به تنوع میوه در بازار دیگر پرتقال خریداران پروپاقرص فصل‌های گذشته را از دست داده است. به این ترتیب نمونه‌های وارداتی نیز در محاق قرار می‌گیرند. کارشناسان بازار اعتقاد دارند اشتباه تجار در انتخاب فصل واردات دلیل اصلی وقوع چنین اتفاقاتی بوده است.

سینماداران

تغییر کاربری می‌دهیم

محمد عدلی: موضع‌گیری سینماداران در قبال اکران فیلم‌ها همیشه شائبه‌هایی را در میان فعالان صنف سینما به وجود می‌آورد. خیلی‌ها اعتقاد دارند که لابی‌های پنهان صاحبان سالن‌های سینما و پخش‌کنندگان فیلم‌ها در سرنوشت اکران تاثیرات شگرفی دارد. در همین حال رئیس انجمن سینماداران کشور این موضوع را تکذیب می‌کند. محمد اشرفی در این مورد نظرات جدیدی را ارائه می‌دهد.

■می‌گویند در اکران فیلم‌های سینمایی نوعی سینماسالاری حاکم است. شما به عنوان یک سینمادار چه نظری دارید.

من این نظریه را رد می‌کنم و اعتقاد دارم که اکران فیلم در سینماها براساس نظام عرضه و تقاضا صورت می‌گیرد. ما نمی‌توانیم به کسی تحمیل کنیم که به فرض شما از این فروشگاه خرید نکن از دیگری خرید کن. مایک سالن داریم، تهیه‌کننده یک فیلم هر دو عاقل و بالغ بر مسائل صنفی و اقتصادی هستیم و اینجا به حضور افراد دیگری نیاز نیست. من به عنوان سالن‌دار به دنبال فیلمی هستم که برایش هزینه شده و دارای ارزش باشد و از همه مهم‌تر بتواند نظر مخاطبان سینمای من را تامین کند و خوب بفروشد. ضمن اینکه شورای صنفی اکران و آئین‌نامه آن که کلیه مسائل مربوط به اکران در آن پیش‌بینی شده به عنوان ناظر مانع بروز تخلف می‌شود.

■کارشناسان عقیده دارند فیلم‌های فرهنگی در اکران به حق‌شان نمی‌رسند و سینماداران کمتر به آنها توجه می‌کنند و بیشتر به دنبال فیلمی می‌روند که خوب بفروشد.

ما در مقابل فیلم‌های فرهنگی مسئولیم باید به موقع اینها را نمایش دهیم اما نباید فراموش کرد یک بخش مهم از سینما اقتصاد است. در واقع تا اقتصاد نباشد سینمایی هم نیست. این دولت است که در مقابل فیلم‌های فرهنگی مسئولیت بیشتری دارد.

■بسیاری از کارگردانان کشور از مافیای اکران صحبت می‌کنند و اعتقاد دارند برخی دفاتر پخش به وسیله لابی با برخی سینماها اکران سینمایی کشور را به تسخیر خودشان درآورده‌اند.

به این قضیه اعتقادی ندارم. رابطه‌ای بین پخش‌کننده و سینمادار وجود دارد. اگر دیپلماسی نباشد، سالن‌دار در سینمایش بنشیند و پخش‌کننده هم در دفتر کارش که فیلمی اکران نمی‌شود. این ارتباط به صورت قانونمند وجود دارد به طوری که هر دو طرف از این قضیه سود می‌برند، ما هم به دنبال فیلم خوب هستیم و کاری نداریم که پخش‌کننده‌اش کیست. عدم تنوع در اکران هم موضوعی است که توسط منتقدان مطرح می‌شود.

■مکانیسم اکران این اجازه را به سینماداران می‌دهد تا فیلمی را بیشتر در اکران نگاه دارند؟

بله این مشکل وجود دارد. البته سعی کردیم فیلم‌های یک دوره اکران را با توجه به موقعیت جغرافیایی سالن به نمایش دربیاوریم که مخاطبان منطقه راضی شوند.

■بسیاری قانون کف‌فروشی را با توجه به تعداد زیاد فیلم‌های آماده اکران مناسب نمی‌دانند و اعتقاد دارند باید مدت نمایش یک فیلم از قبل فیکس شود.

از قبل نمی‌شود برای تعداد مخاطبان فیلم پیش‌بینی کرد. در واقع این موقعیتی است که به فیلم داده می‌شود نه به سینما. به این صورت که سینما یک میزان قانع‌کننده از فروش هفتگی خود را به عنوان کف اعلام می‌کند. تا زمانی که یک فیلم بتواند مخاطب را به آن میزان جذب کند این مزیت را برایش قائل می‌شویم و فیلم به اکرانش ادامه می‌دهد.

■در حال حاضر قانون نانوشته‌ای وجود دارد به طوری که نوع فیلمی که هر سینما آن را نمایش می‌دهد مشخص است. شما موافق این رویه هستید؟

شخصاً قضیه را به این صورت قبول دارم که مالکان سینماها یا مدیران اکران آن با توجه به جنس سینمایشان تشخیص می‌دهند که این نوع فیلم جواب می‌دهد. به هر حال سلیقه‌ها متفاوت است و هر کسی خوراک سینمای خودش را می‌شناسد.

■از سوی سینماداران چه فصلی، فصل خوب اکران نامیده می‌شود؟

در حال حاضر این معادله به هم خورده است. امسال با برنامه‌ریزی‌هایی که شورای صنفی نمایش انجام داد فصل‌بندی سابق به هم خورده است. در واقع همه چیز به فیلم برمی‌گردد و اگر فیلم درست ساخته بشود و بتواند نظر مخاطب را تامین کند دیگر فصل مرده و زنده به وجود نمی‌آید البته نباید از مدیریت درست در شورای صنفی نمایش غافل شویم که به درستی شرایط را کارشناسی می‌کند و مشاوره لازم را به تهیه‌کننده و سینمادار می‌دهد. می‌شود، دخالت می‌کند.

■اگر دولت مجوز تغییر کاربری بدهد شما این کار را انجام می‌دهید؟

من حرفه‌ام سینماداری نبوده. سال ۶۲ در این زمینه سرمایه‌گذاری کردم و سینما ماندانا را تا به حال در چند نوبت تعمیر کردم و دیدم که به سالن‌های سینما خوب توجه نشده. در قانون هیچ صنفی نیامده که اعضای صنف آزادی استفاده از سرمایه را نداشته باشند. ما هم باید آزادی عمل داشته باشیم که خودمان در مورد سرمایه خود تصمیم بگیریم. به هر حال سینما به عنوان ارث به ورثه می‌رسد. شاید پدر به این شغل علاقه داشته و حالا پسر علاقه ندارد. اینکه به اجبار بگوییم تو محکوم به سینماداری هستی درست نیست. من شخصاً با این شرایط و جو حاکم و آسیب‌هایی که ما را تهدید می‌کند از تغییر کاربری استقبال می‌کنم. نه‌تنها من، همه سینماداران بخش خصوصی این نظر را دارند. البته این را بگویم من به شغلم علاقه دارم ولی حاضر نیستم آبرویم را برای شغل از دست بدهم.

مجامع امور صنفی

توزیع سهام توسط اصناف

شرق: روز گذشته رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی از ارائه طرحی اطلاع داد شاهی‌عربلو می‌گوید: «دولت توزیع سهام را با هماهنگی مجامع صنفی توزیعی انجام دهد.» وی ادامه داد: دولت با هماهنگی با اتحادیه‌ها و مجامع صنفی به‌ویژه مجمع توزیعی در کشور می‌تواند در توزیع و واگذاری سهام موفق‌تر عمل کند. در همین حال رئیس شورای اصناف کشور اعتقاد دارد هنوز شرایط مناسبی برای حضور اصناف در چنین پروژه‌هایی به‌وجود نیامده است. در همین رابطه محمد شاهی‌عربلو رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی در بیان نقش اصناف در اجرای بهتر بند «ج» اصل ۴۴ قانون اساسی به تشکیلات منسجم مجامع صنفی در کشور اشاره کرد و اظهار داشت: مجامع امور صنفی شناخت کافی از صنوف پایین‌دستی دارند، لذا می‌دانند که کدام یک از اصناف می‌توانند در خرید سهام سهیم باشند. شاهی‌عربلو به موج گفت: اصناف به‌ویژه از صنوف مرتبط می‌توانند با تشکیل تعاونی‌ها، خود را به تعاونی استانی که مسئول توزیع سهام عدالت است متصل و در این زمینه سرمایه‌گذاری کنند. وی گفت: به‌طور مثال اصناف می‌توانند با سهیم شدن در واگذاری سهام شرکتی که تولیدکننده کالاهای توزیعی‌شان است، سرمایه‌گذاری کنند. رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس معتقد است: سرمایه‌های وسیعی در کشور در بخش خصوصی در دست اصناف وجود دارد که اگر در این زمینه سرمایه‌گذاری شود، اصناف کشور می‌توانند مایحتاج توزیعی‌شان را خود عرضه کنند.

نهادهای صنفی

تاسیس آموزشگاه‌های صنفی

شرق: چندی پیش وزیر بازرگانی خبر داد که سرانجام مشکل دانشگاه علمی و کاربردی رفع شده و این دانشگاه شرایط را برای ثبت‌نام از صنوف کشور مهیا ساخته است. انتشار این خبر واکنش‌های گوناگونی را در محافل صنفی کشور به دنبال داشت. در همین حال رئیس مرکز اصناف و بازرگانان کشور از برنامه‌های آینده این مرکز برای ارتقای سطح تحصیلی اصناف اطلاع می‌دهد. فرجی در این مورد می‌گوید: «به طور کلی برنامه‌های وزارت بازرگانی در رابطه با آموزش اصناف به سه گروه تقسیم می‌شود.» رئیس مرکز اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی اضافه کرد: «آموزش اعضای هیات‌مدیره اتحادیه‌ها و مجامع امور صنفی تولیدی و توزیعی از اصلی‌ترین برنامه‌های آموزش اصناف به حساب می‌آید.» وی بیان داشت: «خوشبختانه تاکنون سازمان بازرگانی استان‌ها نسبت به تشکیل دوره‌های آموزشی متعددی جهت ارتقای سطح اطلاعات و روسای اتحادیه‌ها و اصناف قدم‌های مثبتی برداشته است.» رئیس مرکز اصناف و بازرگانان می‌افزاید: «با مسئولین دانشگاه علمی و کاربردی مذاکراتی انجام شد تا افراد صنفی بتوانند از خدمات این دانشگاه استفاده کنند.» دبیر هیات عالی نظارت بر اصناف افزود: «سرفصل‌های آموزش دانشگاه به طور کامل مشخص شده است.» فرجی ادامه داد: «افراد دیپلمه که دارای پروانه کسب باشند می‌توانند در واحدهای دانشگاه علمی و کاربردی در شهرهای مختلف و در یکی از سیزده رشته تعیین شده، ثبت‌نام کنند.» وی در مورد شهرهایی که دانشگاه علمی و کاربردی در آنها شعبه ندارد گفت: «در این شهرها صنوف می‌توانند آموزشگاه‌هایی را تاسیس کنند که زیر نظر دانشگاه علمی و کاربردی فعالیت کند به این ترتیب در شهرهایی که دانشگاه شعبه ندارد نیز اصناف از خدمات آموزشی بهره‌مند می‌شوند.»

اصناف شهرستانی

درآمد نداریم

شرق: «۱۷ درصد تولید همدان توسط اصناف صورت می‌گیرد.» این جمله را رئیس مجمع امور صنفی تولیدی و خدمات فنی همدان بیان داشت. رئیس مجمع امور صنفی تولیدی همدان اضافه کرد: «پس از کشاورزی بیشترین اشتغال در کشور به واسطه فعالیت اصناف انجام می‌شود ولی متاسفانه با این وجود جایگاه صنوف در بخش تولید کشور هنوز مشخص نیست.» وی ادامه داد: «تمام احتیاجات مردم توسط اصناف تامین و توزیع می‌شود ولی هنوز جایگاه اصناف در سیستم اقتصادی کشور مشخص نیست.» رئیس مجمع امور صنفی تولیدی همدان اضافه کرد: «باید مشخص شود که جایگاه اصناف از نظر اعتبارات دقیقاً کجا است. اصناف مشکل نقدینگی دارند که این موضوع باید هرچه سریع‌تر حل شود.» این روزها حرف و حدیث‌های بسیاری در بازار وجود دارد که از افزایش فعالیت‌های سودجویانه رباخواران در بازار خبر می‌دهد. چندی پیش مشاور رئیس جمهور در امور اصناف نیز نسبت به گسترش این گونه فعالیت‌ها هشدار داده بود. در همین حال رئیس مجمع امور صنفی تولیدی همدان می‌گوید: «متاسفانه اکثر کارها به دست رباخواران افتاده است.» وی بیان داشت: «همه دغدغه بیکاری دارند. این درحالی است که رباخواران به سادگی فعالیت می‌کنند و سودهای کلان به دست می‌آورند.» وی افزود: «باید وام‌های کم‌بهره در اختیار صنوف تولیدی قرار گیرد تا آنان بتوانند فعالیت‌های اقتصادی خود را سر و سامان دهند.» وی تصریح کرد: «در حال حاضر حتی اتحادیه‌ها نیز از نظر مالی مشکل دارند. تمدید پروانه کسب ما ۱۰ ساله شده و این موضوع اتحادیه‌ها را از نظر مالی دچار بحران کرده است.» رئیس مجمع امور صنفی تولیدی همدان ادامه داد: «قانونگذار شرایط تهران و کلان شهرها را در نظر گرفته است درحالی که اوضاع در شهرستان‌های کوچک با توجه به این قانون بسیار سخت شده است.» وی خواهان ارائه طرحی شد تا درآمدهای اتحادیه افزایش یابد تا آنها از این طریق بتوانند امور جاری خود را پیش ببرند.

«آگهی شناسایی پیمانکار»
نوبت دوم

سازمان آب و برق خوزستان در نظر دارد «خرید تجهیزات مرکز دیتا» را با شرایط ذیل از طریق مناقصه به شرکت واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت دعوت می‌گردد حداکثر تا ۲۵ روز از تاریخ درج آگهی، همه روزه (به‌جز ایام تعطیل) از ساعت ۸ صبح لغایت ۱۵ با در دست داشتن فیش بانکی به مبلغ ۲۰۰/۰۰۰ (دویست هزار ریال) واریزی به حساب ۹۸۴۱۳ نزد بانک ملی شعبه مرکزی اهواز به نام سازمان آب و برق خوزستان، جهت خرید اسناد مناقصه به آدرس: اهواز، اتوبان گلستان، ساختمان مرکزی سازمان آب و برق خوزستان، طبقه دوم، اتاق ۲۰۷، مراجعه نمایند. آخرین موعد تحویل اسناد تکمیل شده ۲۵ روز پس از درج آگهی بوده و محل تحویل اسناد: اهواز، اتوبان گلستان، ساختمان مرکزی سازمان آب و برق خوزستان، طبقه دوم، اتاق ۲۰۷ می‌باشد. در صورت نیاز می‌توانید با شماره ۳۲۶۲۵۶۷-۰۶۱۱ تماس حاصل نمایید. شرایط حاکم بر پروژه به شرح ذیل می‌باشد.

۱- کارفرما: سازمان آب و برق خوزستان
۲- مشاور: شرکت فناوری اطلاعات رهیافت سیستم
۳- محل اجرای پروژه: اهواز
۴- مدت اجرای کار: ۸ ماه
۵- داشتن حداقل رتبه ۳ در رشته تولید و ارایه رایانه‌های غیر Mainframe از شورای عالی انفورماتیک کشور مطابق آیین نامه احراز صلاحیت و طبقه بندی شرکت‌های انفورماتیک کشور
۶- سایر اطلاعات تکمیلی در زمان دریافت اسناد ارایه می گردد.

روابط عمومی سازمان آب و برق خوزستان

بسمه تعالی
آگهی مناقصه عمومی (نوبت دوم)
موسسه تحقیقات شیلات ایران در نظر دارد محوطه سازی مرکز تحقیقات اکولوژی دریای خزر - ساری واقع در انتهای جاده خزرآباد را از